

REPUBLIKA SLOVENIJA

KABINET PREDSEDNIKA VLADE

Magnetogram ni lektoriran!

MAGNETOGRAM

NASTOPA PREDSEDNIKA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE JANEZA JANŠE NA 41. IZREDNI SEJI DRŽAVNEGA ZBORA

Ljubljana, 9. september 2008

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Spoštovani poslanke in poslanci! Pred nekaj dnevi je bilo v slovensko in tudi v evropsko javnost lansirana novica, ki je izjemno odjeknila. V Sloveniji je popolnoma spremenila tok dogodkov v nekem središču volilne kampanje. Danes se celotna država - namesto da se pogovarja o tem, kako se bomo organizirali, da bomo v prihodnje bolje živeli - ukvarja z obtožbo, da je predsednik Vlade Republike Slovenije, se pravi jaz, Janez Janša, prejel podkupnino od finske Patrie, da mu je to podkupnino izročil Walter Wolf. To je bilo rečeno v neki oddaji, ki jo je novinar zaključil z besedami: "Dokazi o tem so v finskem državnem podjetju. Vemo, da obstajajo, vendar jih ne bomo pokazali." Če odmislimo vse ostale stvari, ki so se dogajale v teh dneh, po tej obtožbi, ki je bila izrečena, naj naprej še enkrat, tukaj, jasno povem: "Predsednik Vlade Republike Slovenije v tem mandatu ni odločal o nabavi osemkolesnikov. Vlada te teme ni nikoli obravnavala. Odločitev o tem, da se ta vozila nabavijo, da se gre v to nabavo, je bila sprejeta dvakrat v prejšnjih vladah in v prejšnjih sestavah državnega zbora, v prejšnjem mandatu."

V tem mandatu je Ministrstvo za obrambo izpeljalo postopek, katerega osnovni del je bil mednarodni javni razpis. Prej je Slovenija orožje kupovala na podlagi tajnih sporazumov, kot je bil tisti z Izraelom, o katerem se je razpravljalo v tej dvorani pred desetimi leti, na podlagi tajnih javnih naročil. Še več. V ta tajna javna naročila so v prejšnjem mandatu stlačili celo avtomobilske nalepke, osebne izkaznice in potne liste. Minister Erjavec se je odločil za mednarodni javni razpis. Stekli so postopki, imenovane so bile komisije, kandidirali so na teh razpisih in postopki so bili zaključeni v okviru Ministrstva za obrambo. Po tem, kar jaz do danes vem, korektno. Preden je minister podpisal pogodbo, me je s tem seznanil. Jaz tudi na tem sestanku - in minister je to zelo konkretno tudi javno povedal - nisem nanj vplival ne tako, ne drugače. Skratka, izveden je bil postopek. Zaključek je bil tak, kakršen je bil in pogodba je bila podpisana s strani tistega, ki je za to pristojen.

Po tej obtožbi naj bi meni to podkupnino dal gospod Valter Wolf. Jaz z gospodom Wolfom nisem nikoli govoril, nikoli ga nisem srečal, ga ne poznam in z njim tudi nikoli nisem bil v kakšnem posrednem stiku preko kogarkoli. Torej, ta obtožba je absurda, je neresnična in jo odločno zavračam. Sprašujem pa se ali je korektno, da kdorkoli za kogarkoli, tudi če ne gre za predsednika vlade, ravna na tak način, da reče: »Imamo trdne dokaze in smo jih videli, da je nekdo prejel podkupnino. Teh dokazov ne bomo objavili, verjetno bodo prišli na dan v nekam sodnem postopku, ki se bo začel naslednje leto.« Ta, ki pa je obtožen, kandidira na volitvah, ki bodo čez dva tedna. Ali je to korektno? Kdorkoli bi to naredil za kogarkoli, tudi če bi šlo za poslanca ali svetnika na občinskih volitvah.

V zadnjih dneh se je pojavilo tudi polno namigovanj kaj se bo še pojavilo v javnosti, kaj bo še objavljeno in tako naprej. Če bi kakšni trdni dokazi ali pa vsaj indici teh dokazov obstajali, bi najbrž bili objavljeni. Če pa nekdo hoče špekulirati, potem pa se zadeve loti na takšen način. Jaz ne izključujem možnosti, da se bo spet pojavil kakšen strokovnjak, kot pred dvajsetimi leti, ko sem bil pred vojaškim sodiščem

obsojen za to, ker naj bi z zelenim flomastrom podčrtal nek dokument. Eksperti, ki so deloma še vedno isti, kot so bili takrat, so potem rekli, da obstajajo neizpodbitni dokazi, da sem tisti dokument ravno jaz podčrtal z zelenim flomastrom, ker uporabljam flomastre. To je bil ključni materialni dokaz pred dvajsetimi leti. Torej, če bo kakšen podoben dokaz kje objavljen, vnaprej povem, da nima nikakršne veze z mano.

Po informacijah, ki smo jih v zadnjih dneh pridobili iz Finske - iz različnih virov - je finska policija v državnem podjetju Patria zasegla veliko dokumentacije - tudi raznoraznih zapiskov ljudi, med njimi tudi tistih, ki so bili predstavniki za Slovenijo, v katerih so delali analizo trga in v katerih so špekulirali z različnimi možnimi pristopi, kako pridobiti ta posel. V teh zapiskih in papirjih je ogromno kratic, verjetno tudi črka "J" kje. Ta preiskava je dolgo časa potekala tako kot v običajnih primerih. Potem pa je, po naših podatkih - deloma je to potrjeno tudi v poročilu - ki ste ga dobili s strani pristojnih organov, prišla neka oseba iz Slovenije, ki je raztolmačila, kaj pomeni kakšna kratica, kaj pomeni kakšno ime in kako bi bilo pravzaprav to treba brati. Šele takrat se je začelo s sumničenjem tudi uradnih organov v Sloveniji, ker je bilo na Finskem rečeno, da je Slovenija država, ki ima velikanske težave s korupcijo, kjer je pravzaprav vse skorumpirano, kjer so povezave v tem smislu, da predsednik vlade ustavlja preiskavo, da je državna tožilka spolitizirana, ker je baje enkrat kandidirala na volitvah itn.. Določeni sumi s strani tistih, ki so na Finskem delali na tem, so se začeli pojavljati na tej osnovi. Verjetno so k temu svoje dodali tudi stalni nastopi bivšega predsednika preiskovalne komisije, ki je pravzaprav vsak dan opletal s svojimi kontakti s Finsko in se s tem tudi javno hvalil. Kako je bilo vse to motivirano, vam najbrž ni treba razlagati.

V tem kontekstu je tudi zelo zanimiva javna izjava enega od vodilnih v Patrii, ki je dejal, da se oni prilagajajo razmeram na trgu in da so se prilagodili tudi, ko je šlo za ta posel s Slovenijo, razmeram na slovenskem trgu. Treba je vedeti kdaj je Patria delala analizo slovenskega trga in slovenskih razmer. Ni je delala 2006, ni je delala leta 2007, niti leta 2008, se pravi, v času mandata te vlade. Delala jo je na začetku leta 2005. Če so karkoli ocenili v tem smislu, da se v Sloveniji pride do posla tako, da koga podkupiš, tega niso ocenili na podlagi mandata te vlade, ker so to oceno delali leta 2005. Torej tisti, ki so pri nas celo zaploskali tej izjavi, češ to je pa dokaz, kako je Slovenija v času mandata te vlade šla po poti korupcije, naj razmislijo, kakšna je časovna dimenzija te izjave.

Treba se je tudi vprašati, kakšno je to podjetje, ki dela takšne analize, takšne ocene in eventualno tudi morda pripravlja načrte, kako bo stopilo na kakšen trg. To podjetje je v 70% državni lasti na Finskem - ostali lastnik, mislim, da je evropski oborožitveni koncern. Finska vlada je neposredno odgovorna za to podjetje. V tem smislu je šla tudi prva nota na Finsko, saj je bilo v tej oddaji rečeno, da so dokazi za to obtožbo najdeni oziroma, da se nahajajo ali da so prišli iz finskega državnega podjetja. Torej je povsem normalno, da slovenska vlada vpraša lastnika, kje so ti dokazi. To ni noben pritisk na svobodo medijev, niti nič, kar bi kakorkoli bilo možno razlagati v tej smeri. Druga nota je šla zaradi tega, ker so bili slovenski časopisi v zadnjem tednu polni nekih citatov finskih uradnikov, ki naj bi dajali takšne in drugačne izjave. Za nekatere od teh izjav, je bilo kasneje rečeno, da niso bile nikoli dane. Izšel je dnevnik, enodnevni časopis v Sloveniji, z naslovom, da finska vlada zanika politična ozadja te oddaje. Jaz sem govoril s predsednikom finske vlade praktično vsak dan ali pa večkrat na dan. Dejal mi je - tudi potem, ko smo mu to prevedli - da finska vlada nikoli ni dala nikakršne izjave v zvezi s tem, itd. Druga nota na Finsko je bila poslana zaradi tega, ker smo protestirali, da se s temi izjavami manipulira. Ker te izjave so bile direktno umeščene - resnične ali lažne. Nekaj časa vedno traja, da se razčisti, ker je razlika med finščino in slovenščino - pri nas se objavlja v slovenščini, tam v finščini. Skratka te izjave so bile umeščene direktno v kontekst predvolilne kampanje in druga nota je bila poslana zato, da se finški uradniki ne bodo vmešavali neposredno v volilno kampanjo v Sloveniji. Tudi na Finskem je predvolilni čas, kjer bodo lokalne volitve in to dodatno zadevo nekoliko zakomplicira.

Potem, ko je bila ta oddaja predvajana, je, mislim da, slovenska opozicija v en glas zahtevala, da se prekine pogodba s Patrio. Minister Erjavec je dejal, da jo je pripravljen zamrzniti, glede na to, da so izpolnjeni pogoji iz protikorupcijske klavzule, ki je menda danes tudi javno objavljena in jo lahko vsak presodi. Upam, da jo bodo presojali pravniki in ne filozofi. Tukaj je tudi moja ponudba v imenu slovenske vlade: "Tisti, ki mislite, da je treba na podlagi protikorupcijske klavzule pogodbo prekiniti in ste pripravljeni za to sprejeti tudi tveganje mednarodne tožbe in odškodnin, sprejmite garancijo za to tožbo." Ne vem, če se razumemo. Če se ta pogodba prekine, brez tega, da je kakršenkoli sum dokazan, potem bo seveda ponudnik tožil in bo to škodo iztožil. Torej, če vi mislite, da je korupcija bila in ste v to trdno prepričani, garantirajte s svojim premoženjem za to škodo, ki bi nastala. V tem primeru skličemo sejo vlade, prekinili bomo pogodbo in nobena škoda ne bo šla na račun davkoplačevalcev. Sedaj nas potiskate v nek položaj, ki ima na obeh straneh pozicijo, ko izgubiš, karkoli narediš. Torej, če ste tako prepričani v te svoje dokaze in v svoj prav, dajte garancijo s svojim osebnim premoženjem - če bo prišlo do tožbe, da ne bo šlo to na račun davkoplačevalcev, in pogodbo prekinemo tako ali drugače. Drugače pa ne opletajte s tem, ker ne gre za sholastiko in ne gre za filozofijo, ampak gre za pravo.

Zadnje dni smo se veliko spraševali o tem, kako je mogoče, da se neka takšna zgodba lansira v politični prostor neke države tik pred volitvami ali pa sredi volilne kampanje na način, da se vse skupaj skuša prikazati, kot da je to prišlo nekje iz tujine. Potem pa smo ugotovili, da se to ni zgodilo prvič. Pred desetimi leti je izbruhnila afera Vič-Holmec, v kateri so bili slovenski vojaki in policisti obtoženi, da so streljali na vojake jugoslovanske armade potem, ko so ti že dvignili belo zastavo na Holmcu, da so dva ubili. Ta izjava oziroma takšno tolmačenje nekega posnetka je bilo objavljeno na avstrijski televiziji. Afera Vič-Holmec se je začela z objavo tega posnetka in tega suma na avstrijski televiziji. Razčiščevalo se je, ugotovilo se je, da slovenski vojaki in policisti niso streljali vojnih ujetnikov. Državni zbor je zamenjal takratnega ministra za notranje zadeve iz Liberalne demokracije, gospoda Bandlja. Slovenski vojaki in policisti so bili oprani krivde. Vendar tisti, ki so pustili zelo jasen prstni vtis na tej aferi, niso nič odgovarjali, ampak so napredovali na drugo funkcijo. Ti so že prej pustili zelo jasen prstni odtis tudi na zadevi Depala vas, kjer se je ugotovilo, da so dokumente falsificirali. Da so nagovarjali vojake, ki so jih skušali pridobiti za sodelavce, naj grdo govorijo o novinarjih, to posnamejo in se bo to uporabilo za to, da se odstrani takratnega obrambnega ministra. Oseba, o kateri govorim je gospod Drago Kos. Pustil je zelo jasne prstne odtise, vse je dokumentirano. To, kar govorim ni obtožba, ki jo izrekam in bom potem rekel "Imam dokaze, pa jih ne bom objavil." Dokazi so bili že objavljeni v celoti. Na nek način prihajamo do tega, da se stalno ponavljajo neki vzorci iz neke stare šole. Vedno doslej smo razčistili, resnica je prišla na dan, ampak tisti, ki so te vzorce uporabljali, so vedno šli na neko drugo funkcijo ali pa so ostali skriti v ozadju in so čakali novo priložnost. To se bo ponavljajo dokler nekoč ali pa, upam, da kmalu, slovenska pravna država ne bo razčistila tudi s tem. To je temeljnega pomena ne samo za pravno državo, ampak tudi za mentalno zdravje pri nas.

Kot sem dejal prej, smo imeli v teh dneh veliko pogovorov z različnimi sogovorniki na Finskem. Ravno finski novinarji so nas opozorili na primer, ko je bil pred leti bivši finski predsednik, gospod Marti Ahtisaari, ki je vodil mednarodno skupino za iskanje rešitev za Kosovo, javno obtožen v Moskvi, v Beogradu in nekaterih evropskih medijih, da je za svoj predlog o nadzorovanem statusu Kosova prejel podkupnino. O tem so pisali vsi evropski časopisi. Prva reakcija vseh je bila: "Z dokazi na dan". Celotna Finska se je postavila v obrambo gospoda Ahtisarija z eno samo zahtevo: "Z dokazi na dan ali pa molčite!". Po treh dneh, ko ni bilo nobenih dokazov, ker je bilo to pač izmišljena obtožba, nihče več o tem ni pisal, nihče ni politiziral. Finska ima sama izkušnjo s tem. Vidimo, kako je ravnala Finska in vidimo, kako je ravnala Slovenija v podobnem primeru oziroma tisti, ki se imajo za glasnike resnice v Sloveniji.

V pogovoru za slovenske medije je novinar, ki je izrekel ta konstrukt, v tej finski oddaji dejal, da ta oddaja ni namenjena Sloveniji, da menda niti ne ve, da so volitve pri nas. Zelo dober raziskovalni novinar moraš biti, da prideš avgusta leta 2008 v Slovenijo in ne veš, da so tam volitve. Res moraš

imeti krepko raziskovalno žilico, da tega ne odkriješ. Skratka, dejal je, da to ni namenjeno slovenski javnosti, ampak finski. Jaz sem dva dni po tem, ko je bila ta oddaja objavljena, govoril s finskim predsednikom vlade, gospodom Vanhanenom, ko je ravno zaključil tiskovno konferenco. Rekel je: »Bilo je ogromno novinarjev, spraševali so vse mogoče. Niti eden me ni vprašal o tej zadevi.« Dva dni od kar je bila oddaja predvajana. Na Finskem to nikogar ne zanima, ker to je bilo najbolj vroče, ko so bili ti osumljenci v priporu, o tem se je zelo veliko pisalo. Takrat ni bilo nobene takšne oddaje predvajane. Na Finskem je zgodba več ali manj v postopkih. Približno so si ljudje že ustvarili mnenje, kaj se je tam dogajalo. O tem se je poročalo, jasno - zdaj pa to tam ni tema. Tema pa je postala v Sloveniji. Še prej, preden je bila oddaja predvajana, so jo komentirali. Nekateri so bili izjemno sposobni, ker so komentarje napisali v pol minute, pa so bili že objavljeni, še preden se je oddaja začela predvajati.

Imel sem tudi nekaj razgovorov in - hvala bogu - tudi možnosti za pojasnjevanje te zgodbe drugim finskim medijem. Kot že rečeno, kontaktirali smo z mnogimi, tudi elektronsko in po telefonu. Eden od teh uglednih finskih novinarjev mi je dejal: "Meni se zdi nekaj tu čudno. Če bi slovenska televizija, katerakoli, tudi kakšna manj pomembna, objavila podatek, da je predsednik finske vlade, gospod Matti Vanhanen, prejel podkupnino od Gorenja ali od kakšnega drugega podjetja v delni državni lasti v Sloveniji in bi bila ta oddaja zaključena s stavkom "dokaze imamo, vendar jih ne bomo pokazali", in bi bila Finska dva tedna pred volitvami, bi celotna Finska govorila o balkanskem žurnalizmu v Sloveniji. Brez izjeme, brez delitev v politiki, brez delitev v medijih, odgovor bi bil popolnoma enoten." Dejal je: "Ne vem, kakšno je ozadje, kaj je res in kaj ni res, sem pa videl reakcije in to je stvar, ki mi je najprej padla v oči."

Tisti, ki pravite, da je razlika med Slovenijo in Finsko, obstaja veliko razlik. Mislim, da je Slovenija marsikje tudi boljša, na nekaterih točkah pa, mislim, da ne. Pred dvema tednoma oziroma tremi smo lahko spremljali obisk ameriškega predsedniškega kandidata Obame v Evropi. Imel je tiskovno konferenco skupaj - mislim, da francoskim predsednikom - in prvo vprašanje enega od evropskih novinarjev je bilo, kako komentira eno od potez sedanjega predsednika Združenih držav Georgea Busha. Kandidat za ameriškega predsednika, gospod Obama, je odgovoril: "Oprostite, v tujini pa jaz ne komentiram potez predsednika Združenih držav, ki je trenutno tudi moj predsednik." Jaz predlagam gospodu Cviklu, Potočniku in ostalim, ki nastopajo v tej finski oddaji, da si pogledajo posnetek te tiskovne konference. Enako predlagam tudi njihovim strankarskim šefom.

21. septembra, se pravi, čez nekaj več kot deset dni, bodo v Sloveniji šeste svobodne volitve - pete v državni zbor, prve so bile v skupščino. V tem trenutku, spoštovane kolegice in kolegi, smo sredi daleč najbolj umazane volilne kampanje v zgodovini te države. Tako umazane volilne kampanje še nikoli ni bilo. Ko se je ta zgodba pojavila, je bila prva reakcija večine opozicije, "potrebna je izredna seja državnega zbora, da se stvari razčistijo." Gospod Školč je dal prvi to izjavo in jo ponovil. Cel dan sem jo poslušal na radiu v torek. Zdaj, tukaj seja je. Tukaj je seja. Mene je začudilo, da recimo poslanci Socialnih demokratov te zahteve niso bili pripravljene podpisati. Ker to kaže na to, da se zavedajo, da so argumenti trhli, in da je mnogim v interesu, da se te obtožbe vlečejo po medijih do 21. septembra, da se nič ne razčisti, da se govori: "kjer je dim je tudi ogenj", da bo gospod Moge spet diplomiral na svoji večni temi, ki jo je zastopal v parlamentu, od kar se poznamo. Vodil je preiskovalne komisije, nič odkril. Tako, da je, gospod Cvikl njegov dober naslednik, moram reči, kar se tega tiče. Skratka namen je bil, da se zadeva politizira, da je to ključna tema, s katero se bomo ukvarjali do volitev, da se pa nič ne razčisti.

Mogoče oziroma zagotovo na neki točki stvari ni možno razčistiti. Jaz tukaj ne morem dokazati, da sem nedolžen, ker ne vem česa sem obtožen. Nisem videl niti enega samega sledu, kakršnegakoli dokaza za to. Možno je pa seveda namigovati. Tisto, kar se lahko razčisti in za kar je ta državni zbor pristojen, so sumi, ki so se naenkrat začeli sejati, potem ko je bilo jasno, da dokazov za to tožbo ni, da jih bomo zahtevali, da jih ne morejo dati. Naenkrat se je vse obrnilo proti organom te države, ki preiskujejo

takšna kazniva dejanja. In se je začelo iz tega delati velik problem. Ta državni zbor je pristojen, da obravnava ta poročila, da se seznanijo, da povpraša te organe. Ima tudi nadzorno funkcijo, da se to razčisti, da se ne bo govorilo, kako je zamuda na neko vprašanje ključna zadeva v tej zgodbi, ker je slovenski Interpol prepozno odgovoril. Kolikor vem, finski še do danes ni odgovoril na to vprašanje iz Avstrije. Torej, očistimo te sume, za katere je ta državni zbor pristojen in ostale stvari prepustimo pristojnim organom.

Zaključujem ta uvod s predlogom in pozivom. Imamo še deset dni do volitev. Kakršnakoli vlada bo po volitvah, bo zanjo zelo dragoceno, če bo videla, na podlagi razprave v predvolilni kampanji, kako diha slovensko volilno telo, do kje gre lahko s kakšno reformo, kateri ukrepi, so po mnenju večine ljudi takšni, da bi morali biti prioritetni, kako ravnati s politiko plač, pokojnin, davki, regionalnim razvojem? Kako ravnati z vprašanji, ki so ključnega pomena. Čez šest mesecev nihče v tej državi ne bo več govoril o Patriji. Takrat bo ponovno zelo pomembno kako smo se organizirali, kaj smo potegnili iz te predvolilne kampanje, kaj smo naredili za to, da bomo vsi v Sloveniji živeli bolje. Torej, moj predlog in moj poziv je, zaključimo s to temo. Jaz sem pripravljen kadarkoli prevzeti vso odgovornost, če se pojavi kakršenkoli dokaz za te absurdne obtožbe. Obljubljajo ga vsak dan, vsak dan poslušam, kaj vse bo. Do takrat pa naredimo uslugo tej državi in umaknimo to zadevo iz predvolilnih razprav. Naj ne bodo predvolilna soočanja samo o tem. Ne zaradi mene, jaz sem pripravljen odgovarjati na kakršnakoli vprašanja, ampak zaradi dva milijona ljudi, ki si zaslužijo boljše. Ne zaslužijo si, da je cela Slovenija razprava o neki absurdni obtožbi, ki ni bila z ničemer dokazana. Hvala lepa.

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Hvala, spoštovani gospod predsednik, še enkrat za besedo. Današnja razprava je bila zelo zanimiva in je v bistvu nadaljevanje tega, kar Slovenija spremlja od ponedeljka naprej oziroma od prejšnjega ponedeljka naprej, od 1. septembra, ko je bila objavljena ta absurdna obtožba brez dokazov.

Ta obtožba je, kot sem dejal že prej, spremenila dogajanje v Sloveniji, ki je v specifičnem času pred volitvami. Marsikaj je bilo verjetno slučajno, kar se je dogajalo. Tukaj so nekateri veliko govorili o teorijah zarote. Jaz ne verjamem v to, da je bilo ravno vse organizirano, verjamem pa v to, da je bilo nekaterim zelo všeč, ko se je namesto o prevzemih, kar je bila ena od glavnih tem te predvolilne kampanje začelo govoriti o Patrii. In zagotovo je tukaj veliko subjektov pritaknilo svoj interes. Namesto razprave, ki je bila tudi predvolilna, ampak je aktualna, o tem, kdaj je prihajalo do kakšnih prevzemov, kdaj je kdo dobil kakšne milijone ali milijarde premoženja, se je naenkrat vse skoncentriralo na neko drugo temo. Zelo zanimivo je, kako so bili nekateri o tej vnemi aktivni, kaj vse se je v tem času na to skušalo pripeti.

Jaz sem neko jutro, po tej objavi ravno govoril s predsednikom finske vlade, ko so mi prinesli časopis Dnevnik, kjer je pisalo finska vlada ne vidi političnega ozadja odmevne oddaje. Sem vprašal gospoda predsednika finske vlade, če je finska vlada res razpravljala o tej oddaji in o političnem ozadju in je padel s stola. Nekdo si je to na čisto izmislil in naredil iz tega vest dneva.

V soboto je časopis, ki je bil nekoč osrednji slovenski časopis objavil ekskluzivno novico: "Karl Erjavec trdi, da je pogodbo pred podpisom pokazal Janezu Janši". Jaz sem prebral izjavo gospoda Erjavca, vse kar je dejal je korektno. Nikjer ne piše, da gospod minister trdi, da je pogodbo pred podpisom pokazal meni. Nakar izvem, da je Ministrstvo za obrambo to demantiralo, vendar še cel dan poslušam na nacionalnem radiu "Janez Janša je videl pogodbo pred podpisom in ni res kar je trdil, da pogodbe ni videl." Trajalo je tri dni, da je bil popravek objavljen nekje, kjer ga je bilo zelo težko najti. Nobenega opravičila. Minister pravi, da mu je novinar dejal, da je on dal drugačen naslov, pa ga je urednik potem

spremenil. Torej, večina slovenskih tiskanih medijev je v lasti dveh oligarhov. Do tega premoženja so prišli na poseben način, očitno, in jim je zelo odgovarjalo, da se je razprava od prevzemov premaknila na Patrio. In veliko tega, kar je bilo v teh časopisih v teh zadnjih dneh, ali v zadnjem tednu, zagotovo, ali pa najbrž, ni motivirano z motivi, ni pogojeno, ali pa ni enako motivom tistih, ki so govorili o tej finski oddaji, ampak imajo svoj interes - da se zamenja tema, ki je bila na nek način neprijetna in kjer so se pač nekatere stvari začele razčiščevati. Zato so nastali takšni naslovi, zato je bilo veliko citatov, kaj naj bi rekli finski uradniki, za kar se je potem izkazalo, da temu ni bilo tako ali da je bilo to vzeto iz konteksta.

Nekaj malega medijev je v Sloveniji, ki piše drugače in so predmet silne obtožbe. Naenkrat tisti, ki so vedno obtoževali to vlado, da, ne vem, kontrolira medije in da ima s tem probleme in da je nedostojno, da se razpravlja o medijih, naenkrat ravno ti isti razpravljajo o medijih, ne o nekih, recimo temu manj pomembnih, ki pa očitno nekoliko drugače pišejo. Jaz temu itak težko sledim, ampak je neko silno vznemirjenje, kjer je neka konkurenca. Jaz mislim, da bi bilo treba to razpravo nadaljevati, ne glede na to, da nekaterim to ne odgovarja.

Tu je bilo rečeno, kako je ta koalicija, katere del je tudi Slovenska demokratska stranka, preprečila delo preiskovalni komisiji na tem primeru. Kaj se je dogajalo s preiskovalno komisijo, sami dobro veste, zakaj so ljudje izstopali in tako naprej. Moram reči, da podrobnosti nisem spremljal, niti jih ne poznam, ker v tem času nisem imel niti minute, da bi se s tem ukvarjal. Ampak prej sem prebral to, kar je bivši predsednik te preiskovalne komisije predstavil na tiskovni konferenci, kaj naj bi ta komisija predlagala. In zdaj, recimo, da bi ta komisija dejansko to poročilo predlagala državnemu zboru. V teh predlogih naj bi pisalo, da državni zbor ne more ovreči suma, da je prišlo pri tem nakupu do nepravilnosti, in podobno. Jaz dvomim, da bi državni zbor takšne sklepe sprejel, verjetno bi jih zavrnil. Kakšne obtožbe bi bile šele potem! Torej, tu ne bi bilo nobene razlike, tudi če bi ta komisija dokončala to poročilo in ga predlagala državnemu zboru. Torej to, da te razprave danes ne bi bilo, da ne bi bilo te oddaje, pa da ne bi bilo vseh teh obtožb in preusmeritev teh pozornosti, če bi nekdo pustil, da bi ta komisija delala do konca. Kdor to trdi, je na zelo trhljih nogah, zagotovo.

Ključna obtožba, ki jo je poslanec Socialnih demokratov, čeprav ta stranka baje nima nič s temi obtožbami, izrekel v tej oddaji na finski televiziji, se glasi: "Če je sprva šlo za ponudbo 150 popolnoma opremljenih oklepnikov, pri čemer lahko na podlagi pogodbe enostavno izračunate ceno po kosu, je jasno, da je bila Patria na koncu vsaj za 50 milijonov evrov na boljšem. Menimo torej, da je to nesprejemljivo, saj bodo razliko plačali slovenski davkoplačevalci." Poslanec Socialnih demokratov je v oddaji finske televizije mirno obtožil Ministrstvo za obrambo, Vlado, posredno ali pa neposredno, da je tu slovenskim davkoplačevalcem ukradla 50 milijonov evrov. In govoriti danes, da nihče ni nič obtožil, da se je tam samo govorilo o lepem vremenu, je pa le malo hudo sprenevedanje, res. Kot sem dejal že prej, nisem imel časa, da bi med vodenjem Evropske unije spremljal, kaj se dogaja na tem področju, in sem prej, ko sem v pisarni poslušal to razpravo, malo bral vse te izjave bivšega predsednika preiskovalne komisije, njegovih strankarskih kolegov, pa tudi nekaterih drugih iz opozicije, še posebej iz Zaresa, ene od poslank, in sem se zgrozil.

Izrekli so grozljive obtožbe v trdilni obliki, o tem, kako se je okradlo slovenske davkoplačevalce, in operira se s konkretno številko 50 milijonov. Ponudba Sistemske tehnike, katere odvetnik je brat predsednika protikorupcijske komisije oziroma je bil, je bila za, kot pravi minister, za 20% dražja. Saj, če bi bila tista ponudba sprejeta, bi pa oškodovali davkoplačevalce za 60 milijonov, ali kaj? Tu ne gre za vprašanja, ne gre za sume, gre za eksplicitne trditve. In te trditve so bile direktno izrečene tudi v tej finski oddaji. In ni slučajno, da so s te finske televizije odgovorili, da pač so posneli in predvajali tisto, kar so govorili ljudje iz Slovenije.

Naslednja absurdna obtožba nekoga, ki je celo na čelu državnega organa, pravi: "Kdo je tisti, ki ga ščitijo, po tistem so mi vsake toliko grozili." To je resna obtožba. Oprostite, da bi na naši nacionalni televiziji predsednik urada za boj proti korupciji iz Nemčije dejal, da mu v Nemčiji grozijo, kaj bi si mislili o tej državi? In je nadaljeval: "Ni šlo za resne grožnje, saj sem jih vaju in vem, kdo so tisti, ki stojijo za njimi, je pa to bilo dovolj, da sem ugotovil, da so se vsi moji strahovi, ko sem postavljaj to vprašanje, koga hočejo zaščititi, koga želijo zakriti..." In potem novinar: "In za koga je šlo?" In odgovor: "Menda pa res ne mislite, da bom govoril o imenih, to so ljudje, ki so zelo blizu vrha, saj ravno to je bistvo problema." In napis na zaslonu: velika črka "J". In potem novinar pravi: "J je predsednik Vlade Janez Janša."

Govoriti, da nihče iz Slovenije v tej oddaji ni nič obtoževal, da je šlo za kar tako malo pogovor, do katerega je prišlo slučajno, je pač malo prehuda. In ko sem bral nekatere druge izjave ali pa magnetogram prej neke oddaje, ki je bila na tej isti televiziji objavljena pred meseci, kjer je prav tako nastopal namestnik predsednika protikorupcijske komisije in nekateri slovenski novinarji, ki pravzaprav delajo to oddajo, so enake obtožbe. Ena od teh celo pravi: "To bo zelo zagatna zadeva, še posebej, ker bodo v Sloveniji kmalu volitve." Pravzaprav je zadeva napovedana. Tako da govoriti zdaj, da ta oddaja, ki je bila objavljena 1. septembra, ni imela nobene zveze s slovenskimi volitvami in da nihče na Finskem ni vedel, da bodo pri nas volitve, je še dodatno bolj čudno, če vemo, kaj je bilo v prejšnji oddaji. Jaz se opravičujem, ker tega nisem prej povedal in nisem niti prebral prej vseh teh stvari.

Zdaj, nekateri ljudje iz Finske so mi rekli, da prihajajo ljudje iz Slovenije z raznimi dokumenti, ki jih kažejo tudi finskim preiskovalcem, finskim novinarjem. Gospod Peče je prej dal predsedniku državnega zbora nek dokument, ga je tudi kazal, jaz sem to poslušal v pisarni, kjer je moj podpis kopiran, štampljka, in naj bi nastal 7. 9. 1991. "Glede na vojaško-politično situacijo v prijateljski sosednji Republiki Hrvaški je ožje vodstvo sprejelo odlok o materialni pomoči v vojaški opremi in materialu Republiki Hrvaški. S tem dekretom vas določam za odgovorno osebo v smislu operativne izvedbe prodaje, za nas neuporabno orožje bivše JLA. Vse operativne naloge izvršiti na območju Kočevske reke. Vsa materialna sredstva namenjena proti plačilu 26 milijonov DEM, plačilo zahtevati za vsak konvoj posebej. Pooblaščenca oseba - Ministrstvo za obrambo Republike Hrvaške. g. Zdravko Bešken"; - nikoli slišal; "O izvrševanju te naloge mi poročajte osebno. Janez Janša, minister." To je eden od dokumentov oziroma eden od falsifikatov iz svežnja falsifikatov iz Depale vasi. Zdaj, gospod Peče je prinesel dodatni prstni odtis ljudi, ki so bili zraven že pri Depali vasi, in to je bilo takrat ugotovljeno po postopku, ki je pač potekal.

Samo, če to nekdo nese na Finsko, kjer ne vedo za Depalo vas, ne vedo, da je bilo ugotovljeno, da je bil to falsifikat, si bodo tam ustvarili neko mnenje. Če je nekaj takšnega bilo dano finskemu novinarju, potem lahko on trdi, da ima on kakšne dokaze. To je isti prstni odtisi v konstrukt iz preteklosti.

Prej sem vsaj 10-krat slišal od poslancev opozicije, kako je treba verjeti kredibilnosti tega programa na finski televiziji. To so drugi standardi in tako naprej. Ta isti program, ki je objavil to oddajo, je po navedbah na spletni strani novinarskega razsodišča Finske leta 2004 že kršil novinarski kodeks, ko so prav tako nekoga obtožili brez dokazov in je razsodišče ugotovilo, da so ravnali napačno in izreklo opomin. Torej, toliko o kredibilnosti, v katero je treba verjeti kar tako, ker je to Finska.

Bil sem naravnost zgrožen, ko sem poslušal prej nastop poslanke Zaresa, izvoljeno na listi LDS-a sicer, ko je govorila o tem, kako je slovensko državno tožilstvo spolitizirano. Pravzaprav, dejansko skoraj nisem verjel temu, kar slišim. Ta ista poslanka je gostila na svojih poslanskih večerih gospoda Kosa, veliki plakati so viseli po Domžalah, ampak to ni pomembno. Jaz sem šele danes izvedel, da ta primer vodi ne generalna državna tožilka, ampak državna tožilka, mislim, da se piše gospa Zobec Hrstar. Če bi jaz sodil na podlagi enakih insinujacij, kot so bile tukaj izrečene, bi se naravnost zgrozil nad tem priimkom. Gospa je žena človeka, ki me je aretiraj lastnoročno pred 20-imi leti. Pa še to ni razlog za to,

da ne verjamem v njeno strokovno delo. Je na sliki, ki je bila objavljena stotisočkrat v različnih publikacijah, ko me vodijo iz Cankarjeve na zaslišanje. Ne se iti dvome v delo organov, brez kakršnekoli osnove. Samo zato, ker to nekemu odgovarja.

Včeraj in danes smo tudi natančno pregledali vse zabeležke o pogovorih med menoj, ministri, ali pogovori med menoj in ministrom za zunanje zadeve in finskimi kolegi na podobnih ravneh. V tem mandatu je bilo veliko bilateralnih stikov, Finska je predsedovala v letu 2006 Evropski uniji, mi smo predsedovali letos. Bilo je tudi drugače veliko izmenjav. Jaz sem bil v tem času petkrat na Finskem. Tukaj je bila finska predsednica, bil je predsednik finskega parlamenta. Ne vem, koliko bilaterale je bilo s predsednikom finske vlade. V nobenem od teh pogovorov nihče ni omenil Patrie in tega posla, z eno samo izjemo. 26. 2. 2007 je bil v Sloveniji na obisku predsednik finskega parlamenta gospod Lipponen, bivši predsednik vlade in nosilec različnih funkcij. Direktor finske televizije je bil, kot je pisalo, njegov svetovalec včasih, ampak to ni pomembno. Pomembno je, da je to edini primer, edini pogovor, kjer je bil ta nakup omenjen, in sicer je, bom direktno prebral zabeležko: predsednik parlamenta Lipponen je izrazil zadovoljstvo ob sklenitvi posla za dobavo oklepnikov finske Patrie in poudaril njegovo evropsko dimenzijo. Patria je namreč v delni lasti evropskega koncerna EADS. V zvezi s tem je omenil tudi umazano kampanjo s strani ZDA.«

Moj odgovor je bil, da je postopek pač izpeljan v skladu s proceduro, zaključeno na Ministrstvu za obrambo in da slovenska vojska potrebuje ta sredstva tudi za mirovne misije. To je pač edini primer, ko sem se jaz s katerikoli predstavnikom Finske posredno ali neposredno pogovarjal o tej zadevi in je preverljivo.

V tej razpravi, poslušal sem vso, ali pa sem prebral magnetograme, je bilo veliko izjav, ki so v skladu s tisto formulo: najprej diskreditacije, potem pa likvidacije. In na to pač ne bom odgovarjal, ker se to ponavlja že od nekdanj.

Zelo me je pa zmotilo to, da so nekateri poslanci z užitkom brali, kaj piše v tujih časopisih. Gledal sem prej tudi enega od TV dnevnikov, kjer poročajo, kaj pišejo tuji časopisi o tej zadevi. In jaz res ne razumem, kako se lahko nekdo naslaja nad tem. Da lahko nekdo z užitkom bere, kako nekdo v tujini o Sloveniji grdo piše. To mora biti pa res sprevržena logika, ki v ta parlament zagotovo ne sodi.

Najbolj pa se mi je današnji dan zdel zanimiv po nekaterih zaključkih, ki so jih tukaj delali predstavniki ali pa vodje nekaterih poslanskih skupin. V tem smislu, kot da bi vlada ali vladna koalicija začeta to razpravo. To pa je bilo neverjetno. Mislim, da je bilo celo rečeno, kot da bi mi sproducirali vso zgodbo. Prvič, glede na javno mnenje 1. septembra 2008, tudi če bi nam kdo pripisoval slabe namene, ni bilo nobenih potreb za kakršnokoli afero. Morda je imel kdo drug takšne potrebe, ker so ljudje začeli realno primerjati programe, obljube, narejeno kadrovske ponudbo, soočenja, in je morda koga drugega zajela panika. Mi zagotovo nismo imeli nobenih potreb po tem, da se razprava iz realnih tem in problemov premakne na Patrio.

Spomnite se, kaj se je dogajalo po 1. septembru, tisti, ki pravite, da smo mi zakuhalo to stvar, koalicija, Slovenska demokratska stranka, vlada. Poglejte nazaj, kaj ste govorili. Pozivali ste me k odstopu. Nihče ni rekel, naj se dajo dokazi na mizo in če je kakršenkoli dokaz naj predsednik vlade odstopi. Bila je stranka, ki je napisala zahtevo po odstopu dve uri po tej oddaji. Ministra Erjavca so pozivali že prej. Predsednik protikorupcijske komisije, gospod Kos, je že novembra lani grozil vladi in tudi Slovenski demokratski stranki v soočenju z gospodom Zamernikom na televiziji: "Le počakajte, najkasneje čez pol leta boste že videli, da ste lahko upravičeno živčni." To je možno pogledati, ker je v arhivu nacionalne televizije, na spletni strani, ta grožnja. Pa niso tako enostavne stvari. In ta oseba zagotovo ni tega naredila po našem nalogu, kot skušajo skoraj nekateri tu prikazati.

Dobil sem pismo od podmladka Socialnih demokratov že naslednji dan, ko je bila ta oddaja objavljena, z nekim zgražanjem, kako se počutim kot predsednik vlade glede na te obtožbe, kaj bom naredil za zaščito ugleda države. V tisti noti je pisalo tudi, da moram odstopiti. Torej, seveda, Socialni demokrati danes pravijo, da s tem nimajo nič. Nič niso rekli o tem. Na komercialni televiziji sem dve uri stal za pultom in se boril za besedo. Zdaj štirje oziroma pet, tudi eden iz koalicije, so me tam obtoževali in skušali utemeljiti te obtožbe, ki so bile objavljene 1. septembra. Danes pa pravijo, da ni bilo nič, kot da bi jaz sam sebe tam obtoževal.

Danes sem zasledil, da je imel opozicijski trojček, ki pravi, da bo sestavil vlado, tudi če bo izgubil volitve, tiskovno konferenco, kjer so rekli, pa zakaj sploh razpravljamo o tem, Slovenija si ne zasluži politične situacije, kjer bodo kar naprej izredne seje. Torej, kdo pa je povzročil to stanje, spoštovani kolegi iz opozicije? Ne gre samo za to, kar je bilo v tej oddaji navedeno, gre tudi za to, kar je bilo izrečeno zadnjega pol leta. Po mojih virih s Finske sta dve osebi iz te države, ena od teh oseb sedi tukaj, stalno klicali tja, stalno. Zdaj se pa govori, da je to prišlo s Finske. Najprej je bilo uvoženo tja, popolnoma enako kot v aferi Vič-Holmec, kjer je avstrijska televizija objavila obtožbo, potem pa so bile zadeve tu diskutirane.

Ne glede na to - no, še to je treba povedati, sicer je minister delno pojasnil in zdaj predlagatelj o tem govoril, ampak vendar, par poslancev je reklo, da je prvi sklep, ki je predlagan tu s strani predlagateljev, absurden.

Kdo pri živi pameti pa lahko nasprotuje temu, da je bil objavljen javni razpis za ta nakup?! So takšni, ki nasprotujejo. Neizbrani ponudnik je vložil tožbo proti državi in zahteval od slovenskih davkoplačevalcev 5 milijonov 600 tisoč evrov zato, ker je bil objavljen javni razpis. Že v lanskem letu je bila vložena tožba proti državi in zahtevali so od davkoplačevalcev, da se jim plača 5 milijonov 600 tisoč evrov zato, ker ni bilo realizirano pismo o nameri, ki ga je prejšnja vlada podpisala s Sistemsko tehniko, prej, preden je bila nova vlada oblikovana in ker jim je bil ta posel obljubljen, brez javnega razpisa. In zdaj tožijo Ministrstvo za obrambo, ker je objavilo javni razpis. Torej, ta prva točka oziroma prvi sklep je zelo upravičen s tem v zvezi, po mojem mnenju, razen če se ne strinjamo s tem, da se objavljajo javni razpisi za takšne nakupe. Prej ni bila takšna praksa. Podpisalo se je pismo o nameri in je šlo. In brez tega dela zgodbe ni možno razumeti tudi nadaljevanja, ni možno razumeti tožb, gneva, vsega cirkusa, ki smo ga imeli s tem.

Zakaj je Svet Slovenske demokratske stranke govoril o tem? Zato, ker smo bili leta 2006 v specifični situaciji, ker so se organizirali protesti na Koroškem, češ da vlada zanemarja domača podjetja, bile so lokalne volitve v letu 2006. Naši kolegi iz Koroške so pač spraševali, kaj je zdaj to. Je bilo treba te stvari pojasnjevati. To je bila politična zgodba od samega začetka. Noben organ Slovenske demokratske stranke ni kakorkoli odločal v teh zadevah. To tudi korektno piše v poročilih, ki so povzeli predsednika našega sveta. Ampak, kljub temu se je danes o tem nabijalo. Stvari so bile naravnost absurdne. Jaz sem celo slišal pred nekaj dnevi od direktorja Sistemske tehnike, zdaj sicer nima dokazov, da bi bil jaz kakorkoli neposredno vpleten, da pa verjame, da je temu bilo tako. Kajti v postopku izbire je sodelovala moja poročna priča. Zdaj, jaz za enkrat še nimam poročne priče, nisem še bil poročen, torej bo moral gospod Švajger še malo počakati. To govorim zato, da karikiram to absurdnost in to se je mirno objavilo in širilo naokoli. Skratka, vse je prišlo prav tem ljudem, samo da bi nekoga diskreditirali.

Ampak, ne glede na to, kar je bilo zdaj rečeno čez dan v teh razpravah. Jaz ostajam pri tej ponudbi, ki je bila dana na začetku. Prekinimo s to razpravo. Do volitev je še dovolj časa, da se razpravlja o tistih temah, ki bodo odločale o življenju ljudi v prihodnjih štirih letih. Kot sem dejal prej, čez pol leta nihče več ne bo diskutiral o Patrii, bodo pa zelo pomembni davki, plače, pokojnine, decentralizacija države, infrastruktura, vlaganje v državne ceste in vse tisto, kar moramo še postoriti za prihodnost. In velika škoda je, če se nekega produktivnega časa razprav v predvolilni kampanji ne nameni temu.

Torej, če je bila današnja tiskovna konferenca trojčka iz opozicije mišljena resno, vsaj kar se tiče moje stranke, na te debate pač ne bomo več hodili in odgovarjali, vendar če bo enako tudi s strani opozicije. Ne pa pričakovati od nas, da se ne bomo branili pred tako absurdnimi obtožbami. Imel sem občutek, ko sem poslušal nekatere razprave, da so nam nekateri zamerili, tudi meni osebno, ker smo se branili. Čutil sem globoko užaljenost v glasu nekaterih poslancev ob ugotovitvah, da smo se branili pred temi obtožbami. Kot da bi morali sprejeti vse to, kar je priletelo, nastaviti še drugo lice, prositi kolege iz opozicije, naj nas močno udarijo, in se jim potem še zahvaliti. Oprostite, tako nismo ravnali in ne bomo tudi v prihodnje, ker je šla zadeva malo čez rob. Smo sredi najbolj umazane predvolilne kampanje, odkar Slovenija obstaja, pa tudi če štejemo še prve volitve. Imamo še nekaj dni, da ta vtis popravimo. Naša ponudba ostaja, veliko stvari je, ki jih je še treba predebatirati v teh nastopih, vendar pa žal nismo mi tisti, ki lahko vplivamo na to, katere bodo nosilne teme v prihodnosti. Morda pa, upanje umira zadnje, mogoče se bo dalo vseeno združiti nekaj konstruktivnega pristopa in spremeniti to debato.

Torej, toliko z moje strani. Vlada je bila v tem tednu oziroma v času od 1. septembra naprej potegnjena v neko specifično situacijo. Govoril sem s številnimi svojimi kolegi po Evropi. Ne spomnijo se, da bi se komurkoli kdaj kaj takšnega dogajalo. Ne spomnijo se, da bi bila kadarkoli kakšna podobna situacija v njihovi državi tik pred volitvami. To je ponovno povzročilo seveda tudi to, da imamo manj časa za ukvarjanje s stvarmi, ki morajo tudi normalno teči v vsem tem času. Nimamo samo te naloge, da hodimo na soočenja, pa odgovarjamo na absurde obtožbe, pa pozive na odstop. Vsak teden je treba postoriti še marsikaj. Tudi tisti teden, ko bodo volitve, je treba urejati zadeve, ki omogočajo, da življenje v tej državi pač normalno teče.

In tudi zaradi tega omejimo stvari, ki so politične, na politiko. Tisto, kar je v pristojnosti organov, ki so poklicani, da stvari razčistijo, pa prepustimo njim. In ne sejmo dvome vnaprej v njihovo delo. To je slaba popotnica pravni državi in zagotovo si državno tožilstvo, policija in vsi tisti, ki skrbijo za izvajanje zakonov v Sloveniji tega ne zaslužijo. To je slab signal in zagotovo je državni zbor zadnje mesto, od katerega je ustrezno, da taki signali prihajajo. Hvala lepa.